

[Knud Kristensen.]

imidlertid efter min Opfattelse slet ikke var saa diametralt modsat Lovforslaget, som det ærede Medlem synes at mene. Men om dette Spørgsmaal er det jo ikke værd at strides; om de, som det ærede Medlem Hr. Hendriksen mener, er meget forskellige fra Lovforslaget, eller de, som jeg mener, ikke er saa forskellige derfra, er noget, der ikke spiller synderlig Rolle, hvis vi i øvrigt kan blive enige om, hvordan Lovforslaget skal se ud, inden det kommer til anden Behandling, og jeg vil udtale Haabet om og ogsaa Troen paa, at det skal lykkes at komme til Enighed i hvert Fald med et Flertal indenfor Udvalget derom.

Til det ærede Medlem Hr. P. Munch har jeg ogsaa en enkelt Bemærkning. Han sagde, at det var hans Opfattelse, at hvis dette Spørgsmaal skulde løses paa en heldig Maade, maatte det fremgaa af Forhandlingerne mellem de paagældende Organisationer. Jeg tror, at hvis man vil stille den Fordring, vil man ikke komme nogen Vej frem, og det er ganske naturligt. Det, der gennem dette Lovforslag skulde søges opnaaet, er en Begrænsning af Organisationernes Magt, naar de misbruger den, og det er klart, at det er Organisationerne, de, som besidder denne Magt, og som selvfølgelig mener, at de benytter den paa en heldig og formaalstjenlig Maade, ikke meget tilbøjelige til at gaa ind paa. Derfor ser vi ogsaa i Besværelserne paa Udvalgets Spørgsmaal om, hvorvidt man mente, at Gennemførelsen af et saadant Lovforslag vilde være ønskelig og paakrævet, at saadanne Organisationer, som besidder denne Magt, finder ikke, at der er nogen som helst Grund til at gaa ind i en Lovgivning af denne Art. Men der er jo da enkelte Mennesker her i Landet, som hverken tilhører de samvirkende Fagforbund eller tilhører Arbejdsgiverforeningen eller en anden stærk Organisation. Der er da ogsaa noget, der hedder Forbrugere, der er da Folk, som staar udenfor disse Organisationer, og som vel ogsaa har en lille Smule Ret til at være her i Samfundet, i hvert Fald endnu da. Derfor mener jeg, at det, der her er Opgaven, er at begrænse Organisationernes Magt, saadan at de ikke i den Grad kan misbruge den, som det har vist sig, at de hidtil har kunnet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ankede over Forslaget ud fra den Betragtning, at det ikke var klart nok, at det ikke fremgik med al ønskelig Tydelighed, hvad en Mand maatte og ikke maatte her i Samfundet. Ja, hvis nu alle de andre Love, vi vedtager, var af en saadan Beskaffenhed

og kunde være af en saadan Beskaffenhed, at hver eneste Mand her i Landet kunde se: det maa jeg, og det maa jeg ikke, saa behøvede vi ikke ret meget af Domstole. Det er jo netop, fordi der, hvordan en Lov end er affattet, kan komme Tvivlstilfælde, at vi maa have Domstole til at afgøre dem. Hvis det var saa let og ligetil, behøvede vi da i alt Fald kun een Instans, men det har vist sig, nu da vi har flere Instanser, at det er ikke sjældent, at den ene Instans kommer til et andet Resultat end den anden.

Det viser, at det Krav, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen stiller til dette Lovforslag, er et Krav, som slet ikke kan opfyldes, heller ikke ved nogen anden Lov. Man kan gøre det saa godt, som det nu er gørligt i Lovparagraffer, men at der ikke kan blive Tvivl om, hvorvidt det ene eller det andet Tilfælde kommer ind under Loven eller falder udenfor, det kan ikke opnaas. Naar det ærede Medlem vil stille den Slags Betingelser, tager jeg det kun som Udtryk for, at han i det hele taget ikke vil have nogen Lovgivning af den Karakter, og han var jo ogsaa saa elskværdig at oplyse os om, at det egentlig var hans Mening. Os, der var Medlemmer af Udvalget, behøvede han ikke at oplyse derom, for det er noget, vi var klare over, at her skulde fra Socialdemokratiets Side bruges alle Midler for at forhindre Vedtagelsen af dette Lovforslag eller overhovedet af en Lov, der gik i denne Retning.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at hvis han kunde forhindre Lovforslagets Vedtagelse, kunde han godt staa og tale i flere Dage. Ja, det vil jeg saamænd gerne tro. Han har, tør jeg nok sige, brugt alle Midler for at forhindre, at Forslaget blev fremmet, saadan at det kom til Afgørelse i den danske Rigsdag. Der er heller ikke Tvivl om, at det, som der vil komme til at staa Kamp om i Udvalget, er, om det skal lykkes et Mindretal i Rigsdagen at forhindre, at Rigsdagen kommer til at udtale sig om dette Spørgsmaal. Der vil det jo saa vise sig, hvem der er den stærkeste, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i Spidsen for Socialdemokratiet eller de Partier, som ønsker en saadan Lovgivning fremmet. Men det er godt, at vi ved, hvor vi har ham, og hvad Hensigten er, nemlig at forhale denne Sag, for at den ikke skal komme til Afgørelse.

Der er gjort Modbemærkninger mod det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Bemærkninger om Professor Vinding Kruses Udtalelser. Jeg skal ikke gentage disse